

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии Шӯрои диссертационии 6Д.КОА-035 дар назди Институту таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон ба диссертатсияи Мирзоев Ғолибшо Шарифович дар мавзӯи “Фаъолияти “Биступанҷазориён” ва бригадаҳои сарпараст дар Тоҷикистон (солҳои 1929-1941)” барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07. 00. 02 - Таърихи ватанӣ.

Комиссияи эксперти дар ҳайати доктори илмҳои таърих Иброҳимов М.Ф., (раис), доктори илмҳои таърих Қобилова Б.Т., (аъзо) доктори илмҳои таърих Ҳусайнов А.Қ., (аъзо) онд ба рисолаи пешниҳодшуда ба чунин хулоса омад:

Диссертатсияи Мирзоев Ғолибшо Шарифович дар мавзӯи “Фаъолияти “Биступанҷазориён” ва бригадаҳои сарпараст дар Тоҷикистон (солҳои 1929-1941)”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.02 - Таърихи ватанӣ пешниҳод шудааст, барои дифоъ тавсия карда мешавад.

Мубрамияти мавзӯ дар он зоҳир мегардад, ки омӯзиши таҷрибаи замони гузашта дар татбиқи нақшаҳои имрузаи Ҳукумати Тоҷикистон метавонад чун таҷрибаи таърихӣ кумак намоянд. Дар шароити татбиқи чаҳор ҳадафи стратегияи кишвар, ба инобат гирифтани таҷрибаи замони индустрикунонӣ ва коллективонии хоҷагии халқи мамлакат, ба андешиши мо, хеле муфид хоҳад буд.

Дар замони истиқлолияти давлатӣ Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон чаҳор ҳадафи стратегияи ҳеҷро эълон намуд, ки онҳо иборатанд аз: таъмини истиқлолияти энергетикӣ, раҳой аз бунбасти коммуникатсионӣ ва ҳифзи амнияти озукаворӣ ва саноатикунонии босуръати кишвар мешавад. Барои татбиқи ин барномаҳои бузург ва самаранок истифода бурдани замин ва идоракунии ин раванд таҷрибаи биступанҷазориён ва сарпарастони солҳои 1930-ум, ки он замон тавонистанд дар иқтисодиёти Тоҷикистон инқилоб ба амал оранд, метавонад муфид бошад.

Нақшаи рисола ва бобу зербобҳои он мушаххас буда, бо риояи муқаррароти илмӣ ва ҷавобгӯ ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиб дода шудаанд. Номии бобу зербобҳо ба номи диссертатсия мувофиқат карда, паҳлӯҳои гуногуни мавзӯро баррасӣ намудаанд. Ҳамаи бобу зербобҳо ба хулосаву натиҷагирӣҳои илмӣ ҷамъбаст гардидаанд.

Мавзӯи мазкур дар таърихнигории миллии падидаи нав мебошад. Навоварии илмии рисола дар он аст, ки он раванди ба Тоҷикистон омадан ва бо қор таъмин шудани “биступанҷазориён” ва бригадаҳои сарпараст нишон дода шуда, саҳми онҳо дар рушди саноати кишвар муайян шудааст. Дар рисола нақши “биступанҷазориён” дар рушди соҳаи аграрии Тоҷикистон инъикос гашта, бори аввал ба муомилоти илмӣ маводи нави бойгонӣ ворид мешавад, ки саҳми “биступанҷазориёнро” дар равандҳои саноатикунӣ, сохтмони колхозӣ ва азхудкунии заминҳои нав дар ҷумҳурӣ, бахусус дар водии Вахш, инъикос намудаанд, хусусиятҳо ва мушкилоти ин марҳила муайян карда шудааст.

Авторреферати муаллиф ба талаботи қори илмӣ мувофиқ буда, мазмуну муҳтавои диссертатсияро фаро гирифтааст ва ба ҷоп тавсия дода мешавад.

Мазмуни асосии рисола дар 7 мақолаи унвонҷӯ, аз ҷумла чор мақола дар маҷалаҳои илмӣ, ки ба феҳристи маҷаллаҳои тақризишавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон шомил мебошанд, баён шудааст.

Диссертатсияи Мирзоев Ғолибшо Шарифович дар мавзӯи “Ғаъолияти “Биступанҷазориён” ва бригадаҳои сарпараст дар Тоҷикистон (солҳои 1929-1941)”, аз рӯи натиҷаҳои ба дастомада, истифодаи амалӣ ва сифати виронии ба талаботи муқаррарнамудани Дастури ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба рисолаҳои номзадӣ мувофиқ буда, муаллифи рисола ба гирифтани дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07. 00. 02 - Таърихи ватанӣ арзанда аст.

Дар умум, вобаста ба диссертатсияи зикршуда комиссияи эксперти ба чунин қарор омад:

1. Диссертатсияи Мирзоев Ғолибшо Шарифович дар мавзӯи “Ғаъолияти “Биступанҷазориён” ва бригадаҳои сарпараст дар Тоҷикистон (солҳои 1929-1941)” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.02 - Таърихи ватанӣ тавсия карда мешавад.

2. Ба сифати муқарризони расмӣ пешниҳод мешаванд:

А) Набиев Ваҳҳоб Маҷрафович, доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷик ва археологияи Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б. Ғафуров.

Б) Артиков Абдурафик Абдурахмонович, номзади илмҳои таърих, дотсенти кафедраи таърихи умумӣ ва ватании Донишгоҳи Славянии Тоҷикистону Россия.

3. Ба сифати муассисаи пешбар Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон пешниҳод мешавад.

4. Ба нашри автореферати диссертатсия ба миқдори 100 нусха иҷозат дода шавад.

5. Барои ҷойгир кардани эълони ҳимояи диссертатсия дар сомонан КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва сомонан Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносӣ ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои таърих

Аъзоёни комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои таърих

доктори илмҳои таърих,
профессор

Иброҳимов М.Ф..

Қобилова Б.Т.

Хусайнов А.Қ.

Имзоҳоро тасдиқ менамоем:

Сардори шӯъбаи кадрҳои

Институти таърих, бостоншиносӣ

ва мардумшиносӣ ба номи

Аҳмади Дониши АМИТ

Файзуллоева Г.Қ.

27.10.22.